הכא אפשר דמעייל לגואי ומפרק. פרש"י דסתם אכסדרה [א] אין לה דפנות כלל וגרס נמי בסוף פ' כל גגות (עירובין דף לד: וש"ס ד"ה בשתי) כי לית ליה לשמואל פי תקרה בד' אמות גג' אית ליה פירוש באכסדרה שאין לה דפנות כלל לית ליה לשמואל פי תקרה יורד וסותם בכל ארבע מחיצות ולכך קאמר שמואל באכסדרה בנקעה דאין מטלטלין בה אלא בד' אמות בשלש אית ליה דהיינו אם יש בו דופן אחד אמרי' גג' פי תקרה ולר"י גראה דסתם אכסדרה יש לה שלש מחיצות כדאמר בלא יחפור (לקמן דף כה:) דעולם הזה לאכסדרה הוא דומה דרוח לפנים אינה מסובבת ובסוף פרק כל גגות (עירובין דף לד:) גרסי' כי לית ליה גג' אבל בארבע אית ליה פי' בשלש כשאין כי אם שלש מחיצות לא אמרי' פי תקרה ברביעית אבל בד' כשיש קצת גם ממחיצה רביעית אמר פי תקרה ואכסדרה דבי רב יש לה נמי שלש מחיצות גמורות והרביעית גבוהה ד' אמות ואכסדרה רומייתא הרביעית אינה גבוהה רק עשרה טפחים אי נמי דבי רב גבוהה רביעית עשרה ורומייתא פחות מעשרה טפחים: **בעא** רב הונא מרב אמי. והא דאמר בפרק הניזקין (גיטין דף נט: וש"ס) גבי רב הונא קרי בכהני שאני רב הונא דאפי' ר' אמי ור' אסי כהני תשיבי דארעא דישראל מיכף כייפי לרב הונא והכא היכי בעא מיניה וי"ל דרבי אמי לאוד [ב] ורב אמי לאוד: **אכסניא לפי פתחים בו'.** פירש רבינו חננאל דמיבעיא ליה שיירא שחנתה במקום אחד הזבל איך חולקין [ג]: **אחד** מבני מבוי שבקש לסתום בנגד פתחו. פירש הקונטרס להקיף מחילות סביבות הארבע אמות שיש לו במבוי כנגד פתחו וקשה לרבינו יאנק דלא מצינו שיהא לו ארבע אמות במבוי אלא בחצר וגראה לרבינו יאנק כפי' רבינו חננאל כגון שיושב בסוף המבוי אצל לד הסתום ורוצה לסתום כנגד פתחו כל רוחב המבוי [ד] והשתא קאמר רב הונא שמעכבין עליו בני המבוי אע"פ שהם חילוקים לפי שמרבה עליהם את הדרך פי' רגל בני אדם שיכולין לומר בני המבוי [אף] כשיש רבים במבוי יכולים ליכנס עד סוף המבוי וע"י הסתימה תרבה עליהם את הדרך ע"י בני אדם הדורכים עליהם במבוי [ה] ואף לחצרות יצטרכו ליכנס מרוב דוחק ומצינו לשון מרבה עליהם את הדרך בענין זה דתנן לקמן בחזקת הבתים (דף נט:) נקח בית בחצר אחרת לא יפתחנו לחצר השותפים ומפר' טעמא בגמרא (דף ס.) מפני שמרבה עליהם את הדרך דהיינו רגל בני אדם ובתוספתא דפ"ק דמכילתין תניא יש לו חנות בראשו הרבי' ומבקש לפותחו לחצר השותפים יכולים לעכב על ידו מפני שמרבה עליהם את הדרך: **והפנימית** משתמשת עם כולן ומשתמשת לעצמה.

אבל מייחד ליה פיתחא אין לו אלא ארבע אמות לפני פתחו אמר רב הונא [א]אכסדרה אין לה ד' אמות טעמא מאי משום פירוק משאו הכא אפשר דעייל לגואי ומפרק מתיב רב ששת אחד שערי בתים ואחד שערי אכסדראות יש להן ד' אמות כי תניא ההיא [ב]באכסדרה דבי רב אכסדרה דבי רב פשיטא [ג]אידרונ' מעליא הוא [ד]אלא באכסדרה רומייתא ת"ר [ה]בית שער אכסדרה ומרפסת יש להן ד' אמות [ו]היו [ז] חמשה בתים פתוחין למרפסת אין להן אלא ד' אמות בלבד בעא מיניה ר' יוחנן מר' ינאי לול של תרנגולין יש לו ד' אמות או אין לו ד' אמות [ח]א"ל טעמא מאי משום פירוק משאו הכא מטפס ועולה מטפס ויורד בעא מיניה רבא מרב נחמן בית חציו מקורה וחציו אינו מקורה יש לו ד' אמות או אין לו ד"א א"ל [ט]אין לו ד' אמות לא מבעיא קירויו מלגיו דאפשר דעייל לגואי ומפרק אלא אפילו קירויו כלפי חוץ אפשר דעייל לגואי ומפרק בעא מיניה רב הונא [י] מרבי אמי אחד מבני מבוי שבקש להחזיר פתחו למבוי אחר בני מבוי מעכבין עליו או אין מעכבין עליו א"ל [יא]בני מבוי מעכבין עליו אכסניא לפי בני אדם מתחלקת או לפי פתחים מתחלקת א"ל [יב]לפי בני אדם מתחלקת תניא נמי הכי [יג]זבל שבחצר מתחלקת לפי פתחים אכסניא לפי בני אדם אמר רב הונא אחד מבני מבוי שבקש לסתום כנגד פתחו בני מבוי מעכבין עליו שמרבה עליהן את הדרך מיתיבי [יד]חמש חצרות פתוחות למבוי כולן משתמשות עם החיצונה והחיצונה משתמשת לעצמה והשאר משתמשות עם השניה והשניה משתמשת לעצמה ומשתמשת עם החיצונה נמצאת פנימית משתמשת לעצמה ומשתמשת עם כל אחת ואחת תנאי היא דתניא אחד מבני מבוי שבקש להחזיר פתחו למבוי אחר בני מבוי מעכבין עליו היה סתום ובקש לפותחו אין בני מבוי מעכבין עליו דברי רבי ר"ש בן אלעזר אומר חמש חצרות הפתוחות למבוי כולן משתמשות עם החיצונה והחיצונה משתמשת לעצמה דברי רבי ר' שמעון בן אלעזר אומר חמש חצרות הפתוחות למבוי כולן משתמשות במבוי: אמר מר [טו]היה סתום ובקש לפותחו אין בני מבוי מעכבין עליו אמר רבא [יז]לא שנו אלא שלא פרץ את פצימיו אבל פרץ את פצימיו בני מבוי מעכבין עליו א"ל אביי לרבא תניא דמסייע לך בית

פי' לעצמה שאין [ט] אחרונה משתמשת עמה וחילונה משתמשת לעצמה דלעיל אין פירושו כמו זה אלא לעצמה שאינה משתמשת עם אחרות:

אכל מייחד ליה פיתחא. שהיה לו פתח לסוף ביתו אצל החפירה ודרך אותו פתח היה רגיל להשליך הגרעינין וליטלן אין לו בחצר בשביל החפירה אלא ד' אמות שלפני אותו פתח: **אכסדרה.** שיש (ג) לו מן הפתח לחצר: **אין לו ד' אמות.** בחלוקת החצר: **טעמא מאי.** אמור רבנן שיש לפתח בית ד' אמות בחצר: **משום פירוק משאו.** שיפרק שם משאו מעל חמורו לפי שסתם בית אינו פנוי מכליס ואי אפשר להכניס חמור עם משאו בבית לפרק לשם: **הכא.** באכסדרה כיון (ד) דאית לה דפנות אפשר דמעייל לגואו ומפרק: **אכסדרה דבי רב.** דפנות סביב לה אלא שמוקפות חלונות: **אכסדרה רומייתא.** מוקפות דפנות גמורות שאין מגיעות לתקרה: **בית שער.** בית קטן שלפני פתח טרקלין וקורין לו פורק"ל בלע"ז: **מרפסת.** אלוי"ר והרבה פתחי עלייה פתוחין לו וכולן עולין דרך סולם אחד שקורין דגרי"ד: **אין להן אלא ארבע אמות.** בין כולן אצל רגלי הסולם: **לול של תרנגולין.** בית קטן שמגדלין בו תרנגולין ויש לו פתח לחצר: **יש לו ד' אמות.** בחצר אז לא: **מטפס ועולה.** התרנגול מטפס וטורח ועולה דרך רצאם הכותל לתוך הלול: **בית חציו מקורה כו'.** ופתוח לחצר יש לו ד' אמות בחצר אז לא: **לא מבעיא קירויו מלגיו.** והחצי שאינו מקורה לצד החצר דאין לו ארבע אמות בחצר דהא אפשר דמעייל חמור במשאו ומפרק שם שאין דרך לתת כלים (ה) בחצר שאינו מקורה: **אלא אפי' קירויו לצד החוץ.** וגילויין לצד פנים נמי אין לו ד' אמות דהא אפשר דמעייל חמור עד הגילוי ומפרק: **למבוי אחר.** כגון בית שבין שני מבואות: **בני מבוי מעכבין.** (ו) אבני מבוי אחר שאינו רגיל אצלם: **אכסניא.** חיל של מלך המוטל על בני העיר לתת להן אכסניא בבתיהם: **לפי בני אדם.** הדריס בבית: **מתחלקת לפי פתחים.** לזבל שדות לפי שדרך הפתחים הסליכו שם עד שנעשית אשפה: **שבקש לסתום כנגד פתחו.** להקיף מחילה סביבות ד"ל שיש לו במבוי כנגד פתחו: **שמרבה עליהם הדרך.** שהשולך מראשו (ז) עד לד סופו צריך להקיף סביב המחילה: **חמש חצרות הפתוחות למבוי.** זו אצל זו לאחרו וסתם מבואות סתומין הן בסופן ואחד מקצותיו פתוח לר"ה: **כולם משתמשות במבוי עם החיצונה.** כנגדה שהרי לכולם יש דרך במבוי לצאת דרך ראשו לרה"ר וכל שיש לו דרך יש לו תשמיש שאינו מעכב דרך המבוי: **והחיצונה משתמשת לעצמה.** כנגדה ברוחב המבוי אבל לא כנגד חברותי' שאין לה עליהן דרך: **משתמש' לעצמה.** לבדה וקשיא לרב הונא דאמר כולן מעכבין ואפי' החלוסים מעכבין על הפנימיים: **היה סתום.** שהיה לו מקולס פתח פתוח לו וסתמו ולאחר זמן נמלך לפותחו: **כולם משתמשין במבוי.** בכל המבוי ואפי' חיצון על הפנימי: **אלא פרץ פצימיו.** כשנסתם פתחו לא סלק מזוזתו (ו) ומשקוף ומפתן דגלי דעתיה דלא סילק נפשיה וסופו לפותחו לאחר זמן:

יסתום כנגד פתחו כדי שלא ירבה על האחרים את הדרך שיכולין בני מבוי לעכב עליו ורב הונא סבירא ליה כר"ש בן אלעזר. ו) כפ"ה. ואית דאמרי חיצונה משתמשת לעצמה דיש לכולן רשות לעבור דרך עליה אבל היא משתמשת לעצמה דאין לה רשות לעבור דרך עליהן. ולהכי אם ביקשה החיצונה לסתום לפניהם מלעבור עליה אינה יכולה לסתום מתוך דרשות כולן יש (לו) לעבור עליה. אבל אם בקשו כולן לסתום לפני החיצונה כדי שלא תעבור עליהן. יכולין לסתום משום שאין דרכה של חיצונה לעבור עליהן. וכיון דסתמי לה הני שלא תעבור עליהן תהא החיצונה משמשת לעצמה וכן לשניה וכן לשלישית וכן לרביעית עד לחמישית שהיא פנימית דהשתא נמצא שיש לה רשות לעבור על כולן ואין לכולן רשות לעבור עליה להכי יכולה פנימית לישתמיש ולסתום בפני עצמה כדי שלא יעבור כולן עליה והן אין יכולין לסתום פנימית כדי שלא תעבור עליהן אלמא דהני יכולין לסתום זה על זה וקשיא למאן דאמר אחד מבני מבוי דהכי משמע ותני דמשום אחד מבני מבוי בין לחיצונה על כולן בין לכולן על החיצונה אין להם רשות זה על זה לסתום מפני שמרבה עליהן את הדרך לא תנאי היא וכן כו' עד החיצונה משתמשת לעצמה כדדייקינן לעיל דלכולם יש להן רשות לעבור ולסתום בפני החיצונה ואין לחיצונה רשות לעבור ולסתום בפניהם: ד' שמעון אומר כולם משתמשות במבוי אמטו להכי דאית לכולן תשמיש למבוי להכי יש רשות לכולן לעבור זו על זו בין לחיצונה על כולן בין לכולן על החיצונה וכי היכי דזו אינה יכולה לסתום בפני כולן כך כולן אינן יכולין לסתום בפניהם כ"ז ז) למ"ה אבל מסתבר הכי: היה סתום ובקש לפותחו. כעין אמר מר שאם היה פתוח לכתחילה לאותו מבוי שעכשיו רוצה לחזור פתחו שם וסתמו הואיל דהוה תמן מעיקרא אין יכולין לעכב עליו. אמר רבא לא שנו דאין

ח) [מגמות לג:], ט) [מרגנו שלמה דלקרלין], י) [ל"ל דאין], יא) [בדפו"י בחלי ועי' רש"ש], יב) ל"ל אמרת שם ר"ש,

הגהות הב"ח

(א) גמרא היו ארבעה או חמשה בתים פתוחים למרפסת: (ב) שם ר"ה מרב אמי כל"ל ואות ' ממקם: (ג) רש"י ד"ה אכסדרה שיש לה פתח לחצר כל"ל ותי' מן ואות ה' נמחק: (ד) שם ד"ה בני מבוי מעכנין בני מבוי האחר כל"ל: (ה) ד"ה שמרבה כו' ההולך מראשו לצד סופו כל"ל ותי' עד נמחק: (ו) ד"ה שלא פרץ וכו' מוחזחו ומשקופו ומפתנו דגלי:

לעזי רש"י

פורק"א. אכסדרה. אלויי"ר [אלידוי"ר]. גזוזטרה, מרפסת.
דגרי"ד מערכת מדרגות.

מוסף תוספות

א. בבקנה. עפ"י תוס' עירובין לד: ב. וכמו שהוכחתי [לגבי רבי אסי] דתרי הוה, אחד רב אסי ואחד רבי אסי, הכי נמי הוה אחד רב אמי ואחד רבי אמי. שימו"ק בשם תוס' הרא"ש. ג. וקאמר בברייתא [דהוא] לכל בני אדם, שכל הקודם בהם זכה. רמב"ן. ועי"ש. ד. ולהוציאו מכלל המבוי. שם. ה. כי כשמתקצר המבוי ויהיה בו דחק מפני בע"א לא יוכלו לעבור ויאריכו להם הדרך. ריטב"א.

רבינו גרשום (המשך)

שיעור שני בתים: זבל שבחצר לפי פתחים מתחלק. שאם היו בבית ב' פתחים ולבית אחר פתח א' שמוציאין זבל ובאו לחלקן זה של שני פתחים נוטל פי שנים וחלק שלישי [נוטל האחר] לפי שיעור הפתחים היו מוציאים הזבל: לסתום כנגד פתחו. שכשם שיש לו לפתח ד' אמות בחצר כך יש לו לכל פתח חצר ד' אמות במבוי וזה בקש לסתום אותן ד' אמות שלו ולהקיפן בגדר בני מבוי שכניו מעכבין עליו שמרבה עליהן את הדרך להקיף אותו סתום (מבוי): ה' חצרות זו בצד זו הפתוחות למבוי אותה הסמוכה לרשות הרבים קרויה חיצונה ואותה שבסוף המבוי מצד אחר קרויה פנימית כולן הד' משתמשות עם חיצונית כלומר דיש לכולן רשות לעבור לפני פתח החיצונה והחיצונה משתמשת לעצמה שרשאה לסתום כנגד פתחה הד' אמות ולהשתמש בתוכן. והם הני השאר משתמשות עם השניה שעוברין לפני פתחיה ושניה משתמשת לעצמה שרשאה לסתום ד' אמות נגד פתחה ומשתמשת עם החיצונה שמקפת ד' אמות ויוצאת לחוץ. נמצאת הפנימית שבמבוי שהיא משתמש' עם כולן שעוברת עליהן ומשתמשת לעצמה קשיא לרב הונא: חסורי מיחסרא והכי קתני דתנא קמא מיירי [נמי] בחצירות נמצאת הפנימית משתמשת לעצמה ומשתמשת עם כולן דברי ר' דסבר אין מעכב עליו [בן] המבוי לסתום ד' אמות שלו ורבי שמעון אומר וכן כולם משתמשות במבוי כגון שהוא בהדיא שלא

מסורת הש"ס

(א) [מגמות לג:], (ב) [מרגנו שלמה דלקרלין], (ג) [ל"ל דאין], (ד) [בדפו"י בחלי ועי' רש"ש], (ה) ל"ל אמרת שם ר"ש,

עין משפט נר מצוה

קב א ב ג ד מיי' פ"ב מהלכות שכנים הל' ג ד סמג עשין פב טוש"ע מ"מ סימן קנב סעיף ד:
קג ה מיי' שם הל' ה טוש"ע שם סעי' ה:
קד ו מיי' שם הל' ו טוש"ע שם סעיף ו:
קה ז מיי' שם פ"ה הלכה טו סמג שם טוש"ע מ"מ סי' קסב סעיף ו:
קו ח ט מיי' שם פ"ג הלכה ח סמג שם טוש"ע מ"מ סי' קעב סעיף ט:
קז י מיי' שם פ"ה הל' טו סמג שם טוש"ע מ"מ סי' קסב סעיף ז:
קח כ ל מיי' שם הל' טו טוש"ע שם סעי' ה:

מוסף רש"י

אכסדרא דבי רב. שיש לה ד' דפנות אלא שאין מגיעות לסכך (מנחות לג:). **אינדרונא.** קמנר"ל (שם). **באכסדרא רומייתא.** עשויה חלונות חלונות וקורין ניל"ר (שם).

מכאן שייך לעמוד הבא

בית סתום יש לו ד' אמות. קי"ל (לעיל יח.). תלר מתחלקת לפי פתחים, לפי פתחי הבתים הפתוחין לבה, אם בתו לחלק את החצר בין שנים, שהיה לזה בית שפתוחין לו לחצר שני פתחים ולזה בית שפתוחין לו לחצר ד' פתחים, נוטל לכל פתח ארבע אמות בחצר נגד פתחו למדת רוחב פתחו והשאר מוקלין בשוה, ואם נפתח אחד מהם קודם חלוקת החצר אלא פיכך את פצימיו אלא פתח בין שני הפצימין אינו מפסיד דין פתחו בכך, פיכך את פצימיו ואחר כך פתחו פקע שם פתח מיניה (שבת קמה:). **בית סתום.** והמת בתוכו, אינו מטמא שכיבי, פרץ את פצימיו. ופתחו נעשה קבר ומטמא שכיבי ד' אמות, כדאמר בסוטה (מד.) מת מוסיף ד"ל לטומאה וגזירה דבקבן שמא יאהיל ולא יבין (שם). **מיצר שהחזיקו בו רבים.** לעשותו להן לדרך, אסור לקלקלו, ואע"פ שהוא של יחיד (לקמן כו:) שהשוהו ותקנוהו להילוך והבעלים ידעו ושתקו, דוחלי לרבים מחזל (רשב"ם לקמן קו.). ד' אמות הסמוכות לרה"ר ברה"ר דמיין. כגון מקום פנוי הסמוך לרה"ר והוא ארוך הרבה לד' אמות הרלשונות, הר"ל לעומתה (ע"ז לז:). **אין אלו אלא דברי נביאות.** כמתנבא מפי הגבורה שאינו נותן טעם לדבריו (ערובין ס:) שאין לריכין ליתן טעם לנבואתן לפי שבלא טעם שומעים להם (בכורות מה.). **אציאתא.** שוחות (רשב"ם לקמן מא:).

רבינו גרשום

באכסדרה דבי רב שלומדין בה תלמידין שיש לה ג' דפנות עד הסכך (וס') ודופן רביעית אינה מגעת לסכך משום שיהא אורה ופתח אותה אכסדרה יש לו ד' אמות ומקשינן אכסדרה דבי רב אידרונא חדר מעליא הוא ולא צריך למימר דיש לה ד' אמות: באכסדרה רומייתא דיש לה ג' מחיצות מגיעות לסכך ומחיצה רביעית נמוכה ובונין עליה על פני כולה חלונות גדולות על גבי פצימין כעין אותם שקורין קלושטי"ר ופתח באמצעיות אותה מחיצה נמוכה ולאותו פתח יש לו ד' אמות אף על גב דיש הרבה סביב חלונות גדולות אבל לא לאכסדר' העומדת על קונדסין. (כלומר) בית שער יש לו ד' אמות במבוי מרפסת היינו עלייה שיש לה ד' פתחים או יותר בשורה אחת ועושין לפניהם נסר ארוך שרופסין עליו ולסוף אותו נסר סולם שיורדין בו לארץ ולפני אותו סולם יש פתח שנועל בעד המרפסת כל אותן ד' פתחים של עלייה אין להם בחצר אלא ד' אמות שלפני פתח הסולם שכולם יוצאין באותו פתח: לול של תרנגולים. ארובה של עלייה שמשימין דרך אותה ארובה תרנגולין לעלייה כלומר אם אין לאותן היורשין שום פתח לשם אלא לול של תרנגולין משום חזקת אותו לול אינו נוטל ד' אמות בחצר כמו לפתח דליכא התם משום פריקת משוי שהתרנגול מטפס ועולה (ניסרין). יש לו לאחד מן היורשין בית שחציו מקורה וחציו אינו מקורה. מי אמרי' כיון דחציו אינו מקורה יכול לפרק משאו באותו צד שאינו מקורה ואין לו ד' אמות בחצר או דילמא כיון דיש לו ד' מחיצות ופתח כשאר בית אע"פ שחציו אינו מקורה יש לו ד' אמות: לא מיבעיא. היכא דהוה אותו חצי (קורה) [קירוי] כלפי פנים הבית כלומר לאחורי הבית והא דאינו מקורה סמוך לחצר דאע"ג דאיכא פתח בית הפתוח לחצר דאינו נוטל ד' אמות בחצר מתוך דהכא מצי לפרק משאו בהאי חצי דאינו מקורה שסמוך לחצר אלא אע"פ אי הוה אותו חצי קירוי לצד חוץ סמוך לחצר ושאינו מקורה לצד אחורי הבית אפי' הכי אינו נוטל ד' אמות בחצר כנגד פתח הבית משום דיכול להכניס באותו חצי שאחורי הכותל שאינו מקורה ומפרק שם לחצר: פתחו לבני אחר. שאם היה פתחו פתוח לבני זה ואחרי פתחו איכא מבוי אחר ורוצה לסתום פתחו מיכן ולפותחו למבוי שאחורי ביתו: בני מבוי. שעכשיו רוצה לפתוח פתחו לשם יכולין לעכבו לצאת ולבוא דרך מבואן הואיל ועד עתה לא הוחזק באותו מבוי או לא. ותו בעא מיניה אכסניא. אכסנאין של מלך שעוברין בעיר ומחלקין אותן בבתי העיר ליתן להם לינה ופרנסה השתא בעי לפי בני מבוי שיש להם בתים לכל בית מחלקים או לפי פתחיה מחלקים שאם יש בבית ב' פתחים שיתנו לו ב' חלקים מן האכסנאין

ח) הוא ר"ת כן פי' המורה. ט) הוא ר"ת לא מפי המורה.